

פרשת דברים | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חא"י - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת דברים - כבוד הזולת - הדרך לבנין המקדש

"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל... במדבר בערבה מול סוף" (דברים א', א')

לו להיטמא אפילו לאביו ולאִימו, נטמא למת מצווה כאשר אין מי שיטפל בקבורתו, מפני כבוד הבריות (מזיר מ"ז ע"ב).

זכורני מעשה שאירע ביוה"כ בבית הכנסת בשכונת עין חמד שבמבשרת ציון. לאחר תפילת שחרית לא נמכרו עליות כהן ולוי. אחד הלוויים הקבועים ניגש לעלות לתורה, אבל הגבאי כבר קרא ללוי אחר שהיה אורח.

אותו אדם נפגע והחל להטיח בגבאי דברים קשים לעיני כל הקהל כאשר ספר התורה פתוח. ביקשתי מהגבאי שלא להשיב ולא להיגרר למחלוקת, והוא אכן שתק והבליג.

באותם ימים הייתה לו בת מבוגרת שטרם נישאה, ובאותה שנה זכיתי לערוך את חופתה. אותו אדם שפגע בגבאי חלה לימים במחלה קשה ונפטר.

איננו יודעים חשבונות שמייס, אבל המעשה כולו נחרת בליבי והמחיש עד כמה יש להיזהר בכבוד הזולת וכמה גדולה מעלת הוויתור וההבלגה.

לקראת תשעה באב נקבל על עצמנו להרבות אהבת חיים: להימנע מלשון הרע, לכבד את בני הבית, לומר מילה טובה לחבר, למחול למי שפגע בנו ולהרבות שלום בין אדם לחבירו.

אם בית המקדש חרב בגלל שנאת חיים – הוא ייבנה בזכות אהבת חיים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסני שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנחנו מתקרבים ליום המר והנמהר – תשעה באב. ימי בין המצרים ו"תשעת הימים" הם ימי אבל על חורבן בית המקדש: אין עורכים חתונות, נמנעים משמיעת מוזיקה, ומראש חודש אב נוהגים לא לאכול בשר ולא לשתות יין (מלבד בשבת ובסעודות מצווה). בתשעה באב עצמו אנחנו צמים ומתאבלים על החורבן.

חז"ל שאלו: מפני מה חרב בית המקדש השני? והתשובה ידועה: "אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חיים" (יומא ט' ע"ב).

השבת אנחנו מתחילים את ספר דברים: "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל..." (דברים א', א').

רש"י מבאר: "לפי שהן דברי תוכחות... לפיכך סתם את הדברים והזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל".

משה רבינו מוכיח את ישראל על חטאיהם, אבל אינו מבייש אותם. הוא מזכיר את המעשים ברמז בלבד, ומלמד אותנו שגם כאשר צריך להעיר, להוכיח או לחנך – יש לעשות זאת בכבוד, ברגישות ובדרך הנכונה.

חז"ל הפליגו בחומרת הפגיעה בזולת ואמרו: "כל המלבין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים" (בבא מציעא נ"ח ע"ב), וכן: "גדול כבוד הבריות שדוחה לא תעשה שבתורה" (ברכות י"ט ע"ב).

עד כמה גדול כבוד האדם? כהן גדול, שאסור

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ"ל שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבילי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחנית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצירי בן פרחם- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

18/07/2026

ד' אב תשפ"ו

פרשת דברים

הפטרה: "חזון ישעיהו"- ישעיה א'

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
21:16	19:09	20:26	21:16
21:13	19:27	20:29	21:13
21:16	19:21	20:30	21:16
21:13	19:26	20:26	21:13

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולידת אלחנן רפאל בן איריס וליד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – צום תשעה באב

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהו יום תשעה באב ובאלו מקרים פטורים מתענית זו?

Office ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי, רב הקהילה:

תשובה !

תשעה באב הוא יום תענית מדרבנן ושיא תקופת האבלות של ימי בין המיצרים. תענית זו היא החמורה מבין ארבע התעניות על חורבן בית המקדש. בניגוד לכל שאר התעניות מדרבנן שמתחילות בבוקר, תענית זו מתחילה בערב וכוללת את כל חמשת העיניים הנוהגים ביום כיפור. התענית כוללת גם מנהגי אבלות מיוחדים, כגון: ישיבה על הרצפה ואיסור לימוד תורה. בליל תשעה באב נוהגים לקרוא בציבור את מגילת איכה.

במשך היום נוהגים לומר קינות על חורבן הבית ואסונות אחרים. רבותינו מונים חמישה דברים שאירעו לאבותינו בתשעה באב:

- א. בית-המקדש הראשון נחרב בידי נבוכדנצר השני, מלך בבל.
- ב. בית-המקדש השני נחרב בידי טיטוס שעמד בראש הצבא הרומי.
- ג. העיר ביתר נלכדה בימי מרד בר-כוכבא תחת שלטון האימפריה הרומית. בעיר ביתר היו רבבות מישראל.
- ד. העיר נחרשה- טורנוסרופוס הרשע חרש את מקום המקדש וסביבותיו, לקיים: "ציון שְׁדָה יִתְחַרֵּשׁ" (ירמיהו כ"ו, י"ח).

הכל חייבים בתענית תשעה באב - אנשים ונשים. נער מגיל בר-מצווה וכן נערה מגיל בת-מצווה חייבים להתענות. נשים מעוברות מתענות אלא אם כן יש בעיה רפואית, כגון: חוסר דם, לחץ דם גבוה וכדו'. מכל מקום מעוברת שלא מרגישה טוב, יכולה לשתות מים, כדי שלא לגרום נזק לעובר.

נשים מיניקות פטורות מהתענית עד שלוש ימים יום מזמן הלידה. לאחר מכן חייבות לצום, למרות שכתוצאה מהצום החלב מתמעט. כל חולה - אפילו שאין בו סכנה- פטור מלהתענות, כלומר, מי שנפל למשכב מחמת חולי או שיש לו חום - וכן מי שרמת הסוכר שלו גבוהה מהרגיל או לחץ דם גבוה. אבל סתם מיחוש לא פוטר מן התענית. (בכל מקרה יש לעשות שאלת רב לאחר התייעצות עם רופא).

מי שפטור מהצום אינו צריך לאכול פחות מכשיעור וגם לא צריך שיתענה מספר שעות. אומנם יש מהפוסקים שכתבו, שאם אפשר שהחולה יחמיר ולא יאכל וישתה בליל תשעה באב, כדי שישתתף בצער עם הציבור, אבל בבוקר רשאי לאכול ולשתות כפי צורכו ללא הגבלה. הפטור מהצום ייזהר שלא לאכול דברי מותרות ופינוקים אלא יאכל מאכלים פשוטים לצורך בריאותו.

כל המקביל עליו על תורה

מסופר על הגאון הרב אברהם בורנשטיין מסוכטשוב מח"ס 'אבני נזר' שכאשר גזרו השלטונות בתקופתו שכל בחור חייב להתגייס לשירות הצבא למשך עשרים וחמש שנה, ומי שנלקח לשם חזר כגוי, בצבא לא היתה אפשרות לשמור שבת, כשרות ואורח חיים יהודי. אמר ה'אבני נזר' כי כל בחור שנצרך לישועה בזה, אם יקבל על עצמו עול תורה באמת, מובטח לו שינצל מזה, כהבטחת המשנה (פרקי אבות פרק ג' משנה ה'): **"כל המקביל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ וכל הפורק ממנו על תורה, נותנין עליו על מלכות ועל דרך ארץ"**.

פעם הגיע אליו בחור וסיפר לו שקיבל צו גיוס. משפחתו ניסתה בדרכים שונות לפטור אותו מן הצבא, אבל ללא הועיל, ונראה כי אפסה תקוותו להינצל מידי שלטונות הצבא. הרב השיב לו: "יש לי רק סגולה אחת בשבילך, לקבל על עצמך עול תורה בכל לב ונפש". הבחור שוב הסביר ל'אבני נזר' כי אין שום אפשרות וסיכוי להינצל, אולם הרב עמד על דעתו ואמר לו: "ראה, גם אני לא יודע איך תינצל, אבל זאת אני יודע, שאם תקבל על עצמך עול תורה, לא תהיה בצבא". הבחור החליט לשמוע לכל הרב וקיבל עליו עול תורה באמת. לבסוף אירע שכאשר הוא הגיע להתייצב למלא את פרטיו לפני הקצין, אמר לו הקצין: "שמע, אחז אותי בולמוס של רעב ואין לי זמן בשבילך, קח פטור מהצבא ולך מכאן מיד", והוא יצא משם עם הישועה. (מעובד מתוך 'מגיד דבריו ליעקב' - שבועות ה'תשפ"ה)

רפואה טבעית- הקשר בין מערכת העצבים לגוף- חלק ב'

✦ איך מערכת העצבים פועלת? העיקרון פשוט אך מופלא: כל גירוי (מגע, ריח, קול, כאב, רגש) נקלט על ידי קולטנים מיוחדים, מועבר דרך העצבים אל המוח או חוט השדרה, שם מתבצעת "עיבוד פקודה". המוח מחליט על תגובה ושולח חזרה הוראה – כך למשל היד נמשכת לאחור כשנוגעים במשהו חם.

המערכת המרכזית מורכבת מהמוח וחוט השדרה: ✦ המוח – מרכז השליטה העליון, שבו מתקבלות ההחלטות, נוצרים הזיכרונות, מתנהלים הרגשות ונשלטות כל התפקודים המודעים והלא מודעים.

✦ **חוט השדרה** – 'כביש מהיר' שמעביר את המידע בין המוח לכל חלקי הגוף, וגם מסוגל ליזום תגובות רפלקס מהירות. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

מנויים

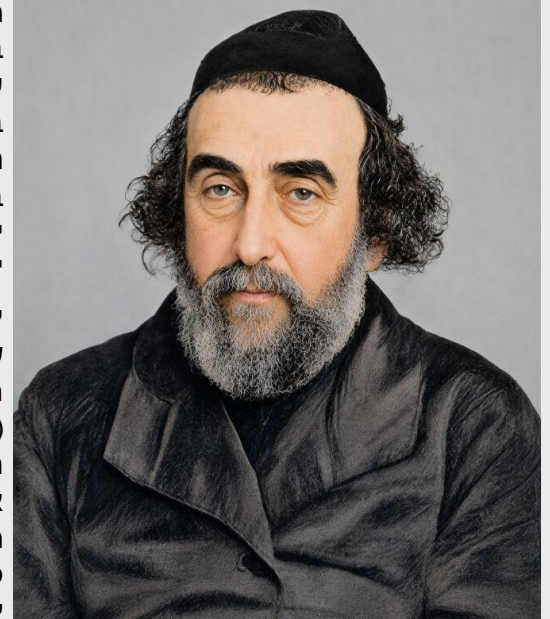
לקבלת העלון חנם ב-
email: PrineEH@gmail.com
מדי שבוע, שלח את כתובתך

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב אלעזר משה הורביץ זצ"ל- נולד בשנת ה'תקע"ז (1817) בצריקוב מחוז מוהילב, בלארוס. עוד בהיותו נער ניכרו בו כישרונות עצומים. בצעירותו למד אצל רבי אריה לייב שפירא מקובנה. גאון ובקי אדיר בתנ"ך, ובעל ידיעה מופלגת בחכמת הדקדוק. על לשונו היו שגורים אגדות חז"ל, מדרשים וספרי הרמב"ם. מגדולי רבני ליטא. בלילות ובימים עסק בתורה הקדושה. הרבה להתכתב עם גדולי דורו, ובהם אחיו הגה"ק ר' יהושע (אב"ד שקלוב) והגה"ק ר' יום טוב ליפמאן מסליאנסקי (מח"ס מלבושי יום טוב).

לאחר נישואיו עבר לגור בעיירה מאמאנושטירצנה, שבה גר חותנו. מאחר שלא רצה ליהנות מכתרה של תורה, ניסה לשלוח את ידו במסחר, אולם לא הצליח בכך. לאחר מכן נבחר לכהן כאב"ד של העיירה. בשנת ה'תר"כ (1860) בהיותו בן 42, נבחר לשמש כרב העיר הגדולה פינסק. כל ימיו היה מסור להציל העשוק מידי עושקו. לא חת מפני איש ובכל האמצעים שבעולם אכף גם את גדולי העשירים, האלימים ואנשי הזרוע לציית לדין. בשנת ה'תרמ"ב (1882) לקה בשיתוק. גם בשעת מחלתו קיבל כל אדם בסבר פנים שוחקות. גם בהיותו אפוף בייסורים, לא ביטל את זמני ק"ש ותפילה. קיים את המצוות בדקדוק ועשה צדקה וחסד גם ביומו האחרון.

ימים אחדים לפני פטירתו אמר: "אודה לה" אשר עזרני לקיים 'לא תגורו מפני איש'. בפעמים רבות הכניס עצמו לסכנה להציל טרף מבין שיני הגזלנים והחמסנים. ליבו הטהור היה מלא רחמים לכל נדכא וקשה יום. צרתם של אחרים היתה צרתו. צדקת פזרונו היתה למעלה מהשגת אנוש, והכל בסתר ובהצנע לכת. (אהלי שם)

כשעה קלה לפני פטירתו ציווה להניח לו תפילין, קרא ק"ש וקיבל עליו עול מלכות שמים ויצאה נשמתו בטהרה. נפטר ב-ו' אב ה'תר"ן (1890). חי כ-73 שנה. ציונו בפינסק. אחריו כיהן ברבנות פינסק הגאון הרב צבי הירש הכהן וולק.

סבא (מצד אביו): ר' הגאון אריה לייב (רבה של סטניסלב). **אביו:** הגאון ר' צבי הירש (ר' הירש מיליגר. במשך 40 שנה לא אכל מאכלי בשר מהחשש לבעיות בשחיטה ולכשרות המאכל). **אימו:** מרת צערטיל (נכדת הגאון העסקן הגדול הרב יהושע ציטלין). **אשתו:** מרת רייזל (בת הגביר מרדכי מאמאנושטירצנה). **בניו:** אין. **חתניו:** הגאונים רבי ברוך אפשטיין (נישא לבתו מרת שיינא סופיה. מח"ס 'תורה תמימה'), הגאון ר' חיים יהודה ליטוויין (חתנו בזיווג שני. מח"ס שו"ת 'שערי דעה'), ר' יעקב כהן, ר' משה טייטלבוים (נישא לבתו מרת מלכה מרים). **מרבתי:** אביו, הגאון ר' צבי הירש, הגאון רבי אריה לייב שפירא מקובנה. **מספריו:** **אהל משה** - חידושים והגהות על התלמוד (נדפסו בש"ס וילנא), שו"ת **יהגות רבי אלעזר משה**.

בוויילנא היתה משפחה אחת, עשירה בנכסים והיו בני המשפחה יראי שמיים ומופלגים בצדקה. בית מגוריהם עמד בפרבר מחוץ לוויילנא. בית יפה ונאה, בתוך יער קטן ומטופח, מסודר בהרחבה לכל בני המשפחה הענפה. בני המשפחה, מאחר שגרו רחוק מן העיר, חששו מפני גזלנים ובפרט בלילות.

לצורך השמירה היו להם כלבי שמירה עזים. בשעות היום היו קושרים את הכלבים בשרשראות ברזל כדי שלא יזיקו חלילה לאנשים תמימים. אבל בלילות היו משחררים אותם והם היו מסתובבים סביב הבית. אם אדם זר היה מתקרב לבית, הכלבים היו נובחים עליו והיו מעירים את בני הבית.

הגזלנים מצאו דרך לעקוף מכשול זה. לא פעם אירע שהיו בשעת לילה מאוחרת זורקים מרחוק לכלבים בשר שתובל ברעל. הכלבים היו אוכלים את הבשר והיו מתים ואז השוודים יכלו להיכנס לבית בשעה שבני הבית ישנים ולגנוב את תכולתו. מכיוון שכך, בני הבית נאלצו להחזיק אמצעי הגנה סמוך למיטתם כדי שאם חלילה יקרה דבר כזה יוכלו להדוף את המתנכלים בנשקם.

לילה אחד לאחר חצות, בני המשפחה התעוררו לקול נקישות בדלת. הם כמובן נבהלו, מאחר שהכלבים לא נבחו. הם חששו שמא מדובר בשוודים שהצליחו להרעיל את כל הכלבים ולכן לא נשמעו נביחות. הם קפצו כולם ממיטותיהם ואחזו את אמצעי ההגנה ושאלו בקול גדול: "מי שם?".

למרבה תדהמתם, הם שמעו קול המוכר להם: "זה אני, אלעזר משה הורביץ!". בני המשפחה תמהו ולא הבינו כיצד הכלבים שתקו ולא השמיעו אפילו נביחה אחת. בנוסף, מדוע הגאון הצדיק בא לביתם מוויילנא באמצע הלילה? האם הרב לא היה יכול לחכות לבוקר? **הם פתחו את הדלת. למרבה הפלא הם ראו כי כל הכלבים נמצאו מאחורי קפואים במקומם!**

הגאון רבי אלעזר משה לא השתהה הרבה. בעודו עומד בפתח הדלת, פתח ואמר להם: "אני מבקש את סליחתכם על שהערתי אתכם משנתכם, אבל ההכרח לא יגונה, עסקתי כל היום במצות פדיון שבויים, ודרוש לזה סכום גדול, כך וכך. ככל שטרחתי עד עתה, לא הצלחתי להשלים את הסכום הדרוש, לכן נאלצתי לבוא אליכם כעת, כדי לשתף אתכם בגמר המצווה".

מובן מאליו שבני המשפחה העשירה מיד נתנו לרב את סכום הכסף שביקש בעין יפה וברוח נדיבה. מיד כשיצא מן הבית, הכלבים הלכו אחריו עד שרבינו יצא משטח בית המשפחה. **רבינו לא ידע כלל מכל עניין הכלבים וברור היה שהוא לא ראה אותם.** אולם אנשי המשפחה, מובן שלא שכחה התפעלותם ימים רבים. הם סיפרו לכולם מה שראו במו עיניהם, על קדושת רבינו וכיצד הקב"ה משעבד את עולמו, כולל את כל החיות והבהמות למען מי שמוסר את עצמו כדי להציל את הזולת, כך שכלבי השמירה המסוכנים שהחזיקו בביתם קפאו על מקומם. (מעובד מתוך 'שאל אביך ויגדך')

לא ניתן לתאר במילים את ההשפעה שהייתה למכתב הזה על ההורים, ובעיקר על הילדה, ששאבה ממנו משנה מרץ והתגלתה כתלמידה בעלת כישרון, מעודנת במידות טובות.

יום אחד הילדה לא הגיעה לכיתה. עבר יום ועוד יום, והיא לא הגיעה. המורה התקשרה להורים כדי לברר מה קרה ואביה סיפר שהוא התייעץ עם הרב שלו, והוא הורה לו להעביר את הילדה לפנימיה.

המורה ביררה עם האב האם הילדה הייתה מרוצה מן המעבר, והוא אמר כי הילדה שמחה, מרוצה ומצליחה במקום החדש. הוא הודה למורה על כל החיזוק והעידוד שהעניקה לילדה, שבזכותה היא התקדמה כל כך.

חלפו חמש-עשרה שנה. המורה עברה ללמד במקום אחר בעיר אחרת. שם חיפשה מעון לילדיה הקטנים. המליצו לה על מטפלת חרדית ומסורה למופת והיא בהתאם להמלצה רשמה אותם אצלה.

בימים הראשונים בנותיה הגדולות לקחו את הקטנים מהבית למעון בבוקר, ובצהריים החזירו אותם לבית. האמא, המורה, לא ראתה את המטפלת, אבל ניכר היה כי המטפלת משקיעה בצורה טובה בילדים.

באחד הימים בזמן אחר-צהריים האמא באה לקחת את הילדים. כאשר היא ראתה את המטפלת, היא הודתה לה מאוד על הטיפול המסור והנאמן. המטפלת הודתה לה על דברי ההערכה וביקשה ממנה להיכנס, שכן ברצונה לדבר איתה כמה מילים. **"אמנם את לא זוכרת אותי, אבל אני לא אשכח אותך לעולם! את המורה שהצלת את חיי!"**

המורה, שנזכרה בילדה, כמעט התעלפה. היא נזכרה בילדה המסכנה שקיבלה לידיה, וכיום היא מנהלת מעון לתפארת... **"בבקשה ממך, חכי כאן כמה רגעים, ומיד אני חוזרת"**.

כעבור מספר דקות שבה ובידה שקית ניילון מלאה בפתקים, כולם ישנים נושנים, ושאלה: **"האם תכירי את כתב היד הזה?"** היו אלו כל הפתקים שהמורה כתבה להורי הילדה, בהם סיפרה להם על התקדמותה. את כולם היא שמרה מכל משמר.

"דעי לך, מורתי! את היית הראשונה בעולם שהתייחסה אליי. בזכותך התחלתי להרגיש שאני שווה משהו, נסכת בי תקווה וכוח לחיים! פתקים אלו נסכו בי הרבה עוז ותעצומות, והמשיכו ללוות אותי במשך כל השנים".

"ב"ה נישאתי לאברך ששווקד על תלמודו, ויש לנו שלושה בנים בתלמוד תורה. אנחנו חיים באהבה ובאחוה, בשלום וברעות, וכל זה בזכותך! אינני יכולה לדמיין היכן הייתי היום בלעדיך".

להלן סיפור מרגש, המעובד מתוך הספר **'האמנתי כי אזמרה'** של הרב משה טולדנו, ממנו ניתן ללמוד עד כמה יש כוח למילים שאנו אומרים לזולת.

ביום הראשון של שנת הלימודים בבית הספר היסודי נכנסה מורה ללמד בכיתה החדשה. ילדה אחת מתלמידות הכיתה הגיעה מאוחר, והתיישבה בשולחן האחרון בכיתה.

ניכר היה עליה כי היא ילדה מסכנה מאוד ובגדיה היו מרופטים. במשך השיעור בהתה בחלל האוויר. לא קשה היה להתרשם שהיא הגיעה לבית הספר בעל כורחה.

בהפסקה הראשונה המורה החלה לברר על הילדה. תוך זמן קצר התבררה לה התמונה: הוריה קשי יום, עובדים קשה משעת בוקר מוקדמת ועד שעות הלילה המאוחרות, ובקושי מצליחים לפרנס את המשפחה.

מדובר במשפחה המונה אחת-עשרה נפשות, והם גרים בדירת חדר אחד. הילדים גדלים ללא תשומת לב מספקת, בשל טרדות הפרנסה הקשות של הוריהם. לא פלא שהילדה נראית כפי שנראית, ואינה מתפקדת בלימודיה.

המסקנה שהמורה הסיקה מתוך הבירורים הייתה: זה המצב, ואין מה לעשות. אולם המורה הזאת החליטה: **"אני בעזרת ה' אעשה כל שביכולתי לקדם את הילדה הזאת! אני חייבת לעזור לה!"**

בשיעור הבא המורה קראה לה, היא נתנה לה מספר דפים ביד וביקשה ממנה לגשת למזכירות ולצלם את הדפים. הילדה הייתה מופתעת, זו הפעם הראשונה שמישהי מטילה עליה מטלה לביצוע.

למחרת המורה נתנה לה סכום כסף וביקשה ממנה לקנות מדבקות כדי לקשט את קיר הכיתה. **"אני סומכת על הבחירה שלך!"**, הוסיפה.

הילדה קרנה מאושר רב. המטלות הפכו לתכופות יותר ויותר. הילדה השתדלה בכל מאודה לבצען בשלמות, והמורה שיבחה אותה מאוד.

עם הזמן הילדה רכשה ביטחון עצמי, והמורה הרגישה כי זהו הזמן המתאים לעניין אותה גם בלימודים, ואכן לראשונה בחייה, הילדה החלה ללמוד, וגם ב"ה הצליחה.

יום אחד המורה שלחה פתק להוריה: **"להורים היקרים שלום! רציתי לשבח את בתכם שמתקדמת יפה מאוד בלימודים ובהליכות. אני שמחה לציין כי בתכם נמנית בין התלמידות המצטיינות בכיתה!"**

לע"נ

תנצבה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אהרון ז"ל גאולה בת טובה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקינן זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ז"ל
אסתר בת נעמי ז"ל סלים בן פרחיה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישה אסתר בת זרהה ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן סלימה ז"ל
עפאת בת השמת ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ז"ל נעמי בת כותן ז"ל
מרים בת בלה ז"ל צדיק חכם בן חזיה ז"ל
שני בת אסתר ז"ל מוסדי בת חביבה ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורבי רחל ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל